

**Twee bomen stonden er in de tuin van Eden. Genesis 2**

*Gott spielt in meinem leben keine Rolle.* In Duitsland zie je deze leus op stickers en ansichtkaarten. Wilkin van de Kamp noemde één van zijn boeken ernaar. Wat wil het zeggen? Welke rol speelt God eigenlijk in de problemen waarmee we geconfronteerd worden?

In Genesis 2 is een belangrijke rol weggelegd voor de bomen. Voor twee in het bijzonder: die van het leven en die van de kennis van goed en kwaad. Voor de mens is ook een rol weggelegd: de tuin bewerken en bewaken. En hij krijgt de opdracht (niet de keus!): van die ene boom mag je niet eten! Alsof God de Heer wil zeggen: Die boom moest Ik daar neerzetten om duidelijk te maken dat Ik veel aan jullie geef, maar dat er ook dingen zijn waar jullie beter vanaf kunnen blijven. Alleen bij Mij is zuivere kennis van goed en kwaad. Als jullie die kennis tot je willen nemen, los van Mij, begeef je je op een doodlopende weg – zul je onherroepelijk sterven.

In Genesis 3 gaat de slang meespelen. Als je van die boom eet, zul je als God zijn. Je ogen zullen opengaan, zegt hij. Dat hebben Adam en Eva gemerkt. Hun ogen gingen open en ze voelden zich uitgekleded, kwetsbaar. **Ineens verandert leven in overleven.** Ineens moeten ze hun eigen god zijn. Als er iets dreigt, moeten ze proberen er maar het beste van te maken. En veel lijkt maakbaar...

Het script van God was duidelijk. Maar ze vergaten de teksten. En dan verschijnt God zelf op het toneel. Stop de opnames! God speelt niet mee. Hij is de Regisseur. En Hij lijkt al meteen de regie kwijt te zijn. Maar er gebeurt precies wat Hij zei: de dood treedt in... De band met Hem, de Levensader, is doorgeknipt. Als een mens Gods script naast zich neerlegt, mag hij natuurlijk niet klagen dat hij zo weinig van Hem merkt...

Veel mensen zijn zich gaan afvragen: Waar is God? Maar eerlijk is eerlijk, Hij was eerst met de vraag: Waar is Adam? Wie verstopt zich voor wie?

En dan gaat de Heer iets bijzonders doen. Hij belooft dat Hij zelf gaat meedoen in het verhaal. De Regisseur kiest een rol voor zijn eigen Zoon. Die wordt de stand-in voor Adam, een soort Adam 2.0. Jezus is God en mens. Daarom kan Hij Regisseur en Speler tegelijk zijn. Daarom kan Hij verbinding leggen met het Leven, sterker nog: Hij is het Leven.

Genesis 2 zegt: Als je van de boom van de kennis van goed en kwaad eet, zul je sterven.

Jezus zegt: Als je van Mij eet, zul je leven...

Iemand merkt op: Maar we gaan nog hartstikke dood. Daar zijn we helemaal aan gewend.

Dat is helemaal waar. Des te groter de uitdaging om daarnaast, daar overheen, te wennen aan Jezus...

Om niet sluw of krampachtig te survivalen, maar heel bewust aansluiting te vinden bij het Leven. Te kunnen hopen en danken en bidden – kortom de regie bij God laten en Hem vertrouwen.

**Gesprekspunten.**

1. Mensen vragen: Waar is God? Maar God was eerst: Waar is de mens? Zie je een link met Ps.139?
2. Wat houdt God ons nou voor: een gebod, of een keus, of het Leven? Watervaar jij het sterkst?
3. Zie je de dood als een straf, of als een logisch gevolg op eigenwijsheid? Of als beide?
4. Durf je een voorbeeld (of voorbeelden) uit je eigen leven te noemen waarbij je zelf de regie wilde nemen? Welke rol speelde God toen...? Hoe ben je toen weer gehoorzaam geworden?
5. Op de nieuwe aarde staat hij weer, de boom des levens. Bekijk samen eens Openbaring 22 daarover. Wat valt je op?